

DZIEWOJA (2) *sb f*

e oraz o prawdopodobnie jasne.

sg A dziewoją (1). ◇ I dziewoją (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. Panna (1) :

Wyrażenie: »niepewna [= lekkich obyczajów] dziewoja« (1): Naprzod Więc pieniądze pachołką vpoią: Poładzą wedle niego niepewną dziewoją KlonWor 68.

2. Córka (1) :

Szereg: »syn, dziewoja« (1): Darowała nas pani Gofpodyni szefcią złotych na krafną wieczerzą/ Aby thak darowała/ Aby bożą łaskę zyskała/ Aby ią pan Bog omylił krafnym fynem/ Piękną dziewoją. LudWieś A3v.

SB